

delse fastsætter en frist for eventuel fortsat varetægtsfængsling.

Den foreslåede bestemmelse i § 35, stk. 2, 2. pkt., supplerer de gældende bestemmelser i retsplejeloven om, i hvilke situationer der skal fastsættes en frist for varetægtsfængsling. Efter retsplejelovens § 767, stk. 1, jf. § 769, stk. 1, fastsættes der således en frist for varetægtsfængsling indtil sagens afgørelse i retten. Efter retsplejelovens § 769, stk. 2, fastsættes der endvidere en frist for varetægtsfængsling af den overordnede ret, hvortil den afgørelse, der er truffet i sagen, indbringes, og som under henvisning til den underordnede rets afgørelse om varetægtsfængsling har fået spørgsmålet herom forelagt. Disse bestemmelser finder også anvendelse ved varetægtsfængsling efter udlændingelovens § 35, jf. den foreslåede bestemmelse i § 35, stk. 2, 1. pkt.

Fristen efter § 35, stk. 2, 2. pkt. vil i givet fald skulle fastsættes i overensstemmelse med retsplejelovens § 767, stk. 1, 2. og 3. pkt., og vil således i givet fald skulle være på højst fire uger ad gangen.

Den foreslåede bestemmelse i § 35, stk. 2, 3. pkt., indebærer, at fristen efter § 35, stk. 2, 2. pkt. – uanset, hvilken ret der har afsagt den endelige dom – fastsættes af byretten på det sted, hvor udlændingen er tilbageholdt.

Til nr. 19

I § 36, stk. 2, 2. pkt., foreslås det som en konsekvens af de foreslåede ændringer i udlændingelovens § 42 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 26 og 27, præciseret, at en udlænding, der udebliver fra en afhøring ved politiet eller Udlændingestyrelsen, hvortil den pågældende er indkaldt, kan frihedsberøves, hvis udlændingen har indgivet ansøgning om asyl.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 36, stk. 2, 2. pkt., kan frihedsberøvelse i sådanne tilfælde ske, hvis asylansøgningen er taget under behandling. Med ændringen præciseres det i overensstemmelse med gældende praksis, at frihedsberøvelse i sådanne tilfælde også kan ske over for asylansøgere i afvisningsproceduren, Dublin-proceduren eller i udsendelsesfasen.

Til nr. 22

Det foreslås, at udlændingelovens § 37 c, stk. 4, 4. pkt., ændres, således at fuldstændig isolation af udlændinge, der er frihedsberøvet efter reglerne i udlændingelovens § 36, fremover ikke må finde sted i et sammenhængende tidsrum på mere end fire uger. Efter den gældende bestemmelse er tidsgrænsen otte uger. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 9.

Rigspolitichefen har i øvrigt oplyst, at bestemmelsen om isolation i udlændingelovens § 37 c ikke anvendes i praksis.

Til nr. 23

Det foreslås, at adgangen til besøgs- og brevkontrol over for frihedsberøvede udlændinge justeres, således at der åbnes mulighed for besøgs- og brevkontrol, når det er nødvendigt af hensyn til indhentelsen af oplysninger, som er nødvendige for, at politiet kan drage omsorg for udlændinges udrejse, jf. de foreslåede ændringer af § 37 d, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, og § 37 e, stk. 1, 3. pkt., stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 1. pkt. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 8.

Den foreslåede ændring af bestemmelserne indebærer, at politiet får adgang til besøgs- og brevkontrol over for frihedsberøvede udlændinge, der har fået endeligt afslag på opholdstilladelse og skal udsendes af landet. Herved sikres, at politiets indhentelse af oplysninger vedrørende udlændingens identitet og nationalitet til brug for udsendelse af den pågældende udlænding ikke vanskeliggøres.

Til nr. 25

Der er tale om en konsekvensændring af § 40, stk. 7, som følge af, at retsplejelovens kapitel 75 b om beslaglæggelse er ophævet ved lov nr. 229 af 21. april 1999. Regler om beslaglæggelse findes nu sammen med regler om edition i retsplejelovens kapitel 74.

Til nr. 26

I § 42 a, stk. 1, 1. pkt., foreslås det i overensstemmelse med nuværende praksis præciseret, at Udlændingestyrelsen dækker udgifterne til underhold af udlændinge, der opholder sig her i landet og indgiver ansøgning om asyl, indtil udlændingen meddeles opholdstilladelse, udrejser eller udsendes. Det præciseres herved, at Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse også omfatter spontane asylansøgere, hvor Udlændingestyrelsen endnu ikke har taget stilling til, om den pågældende skal overføres eller tilbageføres til et andet EU-land i medfør af Dublin-konventionen eller af- eller udvises til et sikkert tredjeland, samt spontane asylansøgere i udsendelsesfasen, der efter et endeligt afslag på asyl og eventuelt opholdstilladelse på andet grundlag afventer udsendelse eller udrejse.

Den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 1, 1. pkt., gælder dog ikke udlændinge, der ansøger om asyl efter at være blevet pågrebet i det grænsenære område til den dansk-tyske landegrænse, og som – i overensstemmelse med hidtidig praksis – indkvarteres af politiet på vandrerhjem, kroer m.v. indtil eventuel tilba-